

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-322
(mr. R.J. Paris, voorzitter, mr. W.H.G.A. Filott, mr. D.P.C.M. Hellegers, leden en
mr. R.P.W. van de Meerakker, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 7 september 2018
Ingediend door : Consument
Tegen : Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak : 3 mei 2019
Aard uitspraak : Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument vordert verwijdering van haar persoonsgegevens uit diverse frauderegisters. De Commissie is van oordeel dat de Bank tot verwijdering van de registratie van gegevens in Incidentenregister, EVR en SFH-register dient over te gaan.

I. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken voorzien van bijlagen:

- het namens Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Bank;
- de namens Consument ingediende reactie op het verweer;
- de nadere reactie van de Bank.

De Commissie merkt op dat Consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. De uitspraak is daardoor tussen partijen niet bindend.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 16 april 2019 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

- 2.1 Consument heeft samen met de heer [naam] op 23 maart 2017 een oriënterend gesprek bij de Bank gevoerd ten behoeve van een aanvraag voor een hypothecaire geldlening voor de aankoop van een woning in [plaatsnaam]. Tijdens dit gesprek zijn een werkgeversverklaring en loonstroken overgelegd.

- 2.2 Op de werkgeversverklaring is ingevuld dat Consument een jaarsalaris van € 102.311,04 genoot uit een vast dienstverband als Office & Marketing Manager bij de firma [naam firma]. Bij dat bedrijf zou Consument op 4 mei 2016 in dienst zijn getreden. Deze verklaring is voorzien van een handtekening van [naam].
- 2.3 De genoemde firma heeft salaris uitbetaald aan Consument op het rekeningnummer van een eenmanszaak van Consument, [naam zaak].
- 2.4 De Bank heeft Consument op 16 mei 2017 uitgenodigd voor een gesprek op kantoor bij de Bank omdat bij haar vragen waren gerezen over de ingeleverde werkgeversverklaring en de loonstroken. Naar aanleiding van dit gesprek heeft de Bank een vervolgspraak ingepland met Consument en de heer [naam]. Deze vervolgspraak is later geannuleerd. Op twee volgende verzoeken van de Bank heeft Consument niet meer gereageerd.
- 2.5 Op 30 januari 2018 heeft de Bank de gegevens van Consument geregistreerd in het Intern Verwijzingsregister (IVR), het Incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister (EVR) en het SFH-register. Daarnaast heeft de Bank besloten de bankrelatie met Consument op te zeggen. De Bank heeft de aangetekende brief waarmee zij Consument van de registraties op de hoogte heeft gesteld eerst aan een verkeerd adres gestuurd. Op 24 april 2018 heeft de Bank de brief alsnog aan het juiste adres verstuurd.
- 2.6 Consument is voor een termijn van 8 jaar in de genoemde registers geregistreerd.
- 2.7 Van belang voor de beoordeling van de registratie van de persoonsgegevens van Consument in de diverse registers zijn de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen van 1 mei 2010 (hierna: de Gedragscode) en het Protocol Incidenten-waarschuwingssysteem financiële instellingen 23 oktober 2013 (hierna: het Protocol), welke ten tijde van de registratie van toepassing waren. Een kopie van de relevante bepalingen uit deze regelgeving is als bijlage bij deze uitspraak gevoegd.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

- 3.1 Consument vordert verwijdering van haar gegevens uit het IVR, Incidentregister, EVR en het SFH-register.

Grondslagen en argumenten daarvoor

- 3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Consument heeft gesteld dat zij op 4 mei 2016 in dienst is getreden bij [naam firma].

Voor die tijd was zij in dienst bij [naam onderneming]. Laatstgenoemde onderneming is op 30 mei 2016 in staat van faillissement verklaard. Bij beide ondernemingen was de bestuurder de heer [naam], met wie zij destijds een relatie had. Deze persoon was ook degene die haar voorstelde in dienst te treden bij de nieuw op te richten onderneming [naam firma].

Consument heeft aangegeven dat deze heer [naam] haar functioneren kennelijk waardeerde tegen een salaris van € 102.311,04. Dat de Bank dit salaris buitensporig acht en vraagtekens heeft gezet bij de opmaak van de salarisstroken zijn zaken die niet aan Consument verweten zouden mogen worden. Immers zij mocht ervan uitgaan dat de werkgeversverklaring, die door haar toenmalige partner werd ingevuld, juist was en zij mocht ervan uitgaan dat dit eveneens gold voor de salarisstroken, die door de heer [naam] of een boekhouder waren opgemaakt. Dat een en ander niet zou kloppen, was voor Consument niet kenbaar. Zij bezit op dat gebied geen expertise.

Ditzelfde geldt voor de vraagtekens die de Bank heeft geplaatst bij de keuze voor een uitbetaling van salaris op de zakelijke rekening van Consument en de uitleg die zij daarover in het persoonlijk gesprek met de bankmedewerkers op 16 mei 2017 heeft gegeven. Deze constructie was ingegeven door de heer [naam]. Overigens voelde dat gesprek voor Consument alsof zij verhoord werd, terwijl zij in haar ogen niets had misdaan. Om niet opnieuw aan een kruisverhoor onderworpen te worden, heeft zij later afgezien van het doen van nadere mededelingen aan de Bank.

Zij heeft aangegeven dat deze omstandigheden geen gedraging of gebeurtenis opleveren, die maken dat aan de vereisten voor registratie in het IVR, Incidentenregister, EVR en het SFH-register is voldaan. Om die reden vordert zij verwijdering van haar gegevens uit de registers.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:

3.3.1 De Bank heeft diverse onregelmatigheden vastgesteld in de werkgeversverklaring en de salarisstroken, waaronder de volgende. Ten eerste ligt het salaris voor een [leeftijd]-jarige verdacht hoog. Daarnaast is [naam firma] pas opgericht op 3 juni 2016, nadat Consument volgens de werkgeversverklaring op 4 mei 2016 bij dat bedrijf in dienst was getreden. Ten derde is uit onderzoek van de Bank gebleken dat haar salaris onregelmatig werd gestort en dat er vanaf een bepaalde datum in het geheel geen geld meer werd gestort. Vervolgens kloppen de cumulaties niet, kloppen de netto bedragen niet en ontbreekt het vakantiegeld. Dit alles heeft voor de Bank voldoende aanleiding gegeven om vragen aan Consument te stellen.

- 3.3.2 In het gesprek dat op 16 mei 2017 plaatsvond, heeft Consument geen uitleg kunnen geven. De verklaringen die zij tijdens dat gesprek heeft gegeven over de salarisstroken boden voor de Bank onvoldoende duidelijkheid. Daarnaast heeft Consument geweigerd nadere informatie aan te leveren over haar salaris(verleden); bovendien had de Bank haar gevraagd een DigiD-code mee te nemen, zodat ze ter plekke kon inloggen, hetgeen zij eveneens geweigerd heeft.
- 3.3.3 Nadat Consument niet meer reageerde op verzoeken van de Bank om een vervolgspraak heeft de Bank contact opgenomen met de heer [naam]. Die heeft in een gesprek op 25 augustus 2017 verklaard dat Consument hem bedreigt en stalkt. De Bank heeft gesteld dat de heer [naam] heeft verklaard dat er geen sprake was van een liefdesrelatie, en dat de werkgeversverklaring en salarisstroken door Consument vervalst zijn.
- 3.3.4 De Bank heeft uit deze verklaring afgeleid dat Consument met vervalste stukken heeft getracht een financiering te verkrijgen die anders, met het verstrekken van de juiste gegevens, niet zou kunnen worden verkregen. Op 29 januari 2018 heeft zij bij de politie aangifte gedaan tegen Consument vanwege poging tot hypotheekfraude, oplichting en valsheid in geschrifte.
- 3.3.5 Omdat vaststaat dat Consument de stukken zelf heeft vervalst, vallen de gedragingen van Consument onder het begrip 'incident' uit het Protocol en omdat deze gedragingen zo ernstig zijn, is ook voldaan aan de criteria die gelden voor registratie in het Incidentenregister, EVR en SFH-register.

4. Beoordeling

- 4.1 De Commissie merkt op dat de vordering van Consument in twee delen uiteenvalt, omdat aan een registratie van persoonsgegevens in het IVR minder zware eisen worden gesteld dan aan een registratie van die gegevens in het Incidentenregister, EVR en SFH-register.

De registratie in de Gebeurtenissenadministratie en IVR

- 4.2 Allereerst bestaat er een intern waarschuwingssysteem per financiële instelling, de Gebeurtenissenadministratie. Dit is een register van (persoons)gegevens, die daarin verwerkt zijn omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van die financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven (artikel 2, aanhef en sub k Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen (GVPMFI)). De verwerking vindt plaats met onder andere als doel 'het waarborgen van de veiligheid en integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen het onderkennen [...] van [...] (laakbare) gedragingen gericht tegen [...] de Financiële instelling zelf' (artikel 5.1.1., aanhef en sub d GVPMFI).

Het gaat daarbij om ‘gebeurtenissen die gelet op het bijzondere karakter van de Financiële sector de zorg en aandacht behoeven van de Financiële instelling’ (artikel 5.5.1 GVPFI). Een gebeurtenis kan worden geregistreerd als het voorval speciale aandacht van alleen de desbetreffende financiële instelling behoeft. In een dergelijk geval volstaat registratie in de Gebeurtenissenadministratie en (eventueel) in het Interne Verwijzingsregister (IVR). Of de in de Gebeurtenissenadministratie opgenomen voorvallen leiden tot een registratie in het IVR is een beslissing die de afdeling Veiligheidszaken van de Bank neemt.

- 4.3 De Commissie volgt de Bank dat sprake is van een gebeurtenis. Immers er is sprake van een voorval dat de veiligheid en integriteit van de Bank raakt. Partijen zijn het er immers over eens dat de salarisstroken niet klopten. De betrokkenheid van Consument daarbij staat vast omdat zij niet ontkent dat zij op 23 maart 2017 de werkgeversverklaring en salarisstroken aan de Bank overhandigd heeft. Dit feit maakt dat haar gegevens geregistreerd mochten worden in het IVR. Door de stukken, waarin onregelmatigheden voorkomen bij de Bank in te leveren, is Consument immers betrokken geraakt bij fraude (valsheid in geschrift) (zie GC Kifid, nr. 2018-305 en GC Kifid, 2017-694). Voorts is van belang dat de registratie dient te voldoen aan de vereisten van subsidiariteit en proportionaliteit. Ten aanzien van dat eerste vereiste stelt de Commissie vast dat, een lichtere maatregel dan registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR niet voorhanden is om het beoogde doel te bereiken, namelijk het waarschuwen van de eigen organisatie. De Commissie is daarnaast van oordeel dat het belang van de Bank om de eigen organisatie te waarschuwen zwaarder weegt dan de nadelige gevolgen van de registratie voor Consument.
- 4.4 De Commissie concludeert dat daarmee de vordering voor wat betreft verwijdering van de persoonsgegevens van Consument uit het IVR dient te worden afgewezen.

Incidentenregister, EVR en SFH-register

- 4.5 Vervolgens is de vraag aan de orde of de registratie van de persoonsgegevens in het Incidentenregister, EVR en SFH-register gerechtvaardigd is. Deze registers zijn voortgekomen uit samenwerking tussen financiële instellingen. Ten behoeve van deze samenwerking is een Incidentenregister ingericht, waaraan het EVR en SFH-register zijn gekoppeld. Op deze registers is bijlage I, document B bij de GVPFI van toepassing: het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen (Protocol). Het Incidentenregister heeft een beperkte externe werking (zie Rechtbank Midden-Nederland, 11 januari 2017, ECLI:NL:RBMNE:2017:49, overweging 4.10). Dit register is slechts in te zien door de afdelingen Veiligheidszaken van andere financiële instellingen, zie artikel 4.2.2 Protocol. Het daaraan gekoppelde EVR en SFH-register bevat een deelverzameling van het Incidentenregister en heeft tot doel ook diverse (gewone) afdelingen van andere financiële instellingen op eenvoudige wijze opmerkzaam te maken op een incident. In het EVR en SFH-register staat het incident zelf niet beschreven.

Wel staat daarin kerninformatie over de persoon die bij het incident betrokken was. Na een treffer in het EVR kan via de afdeling Veiligheidszaken van de eigen financiële instelling extra informatie worden opgevraagd. Vervolgens kan een geïnformeerd besluit worden genomen of zaken wordt gedaan met de persoon wiens gegevens geregistreerd zijn.

- 4.6 In het Protocol staat dus het begrip ‘Incident’ centraal, dat is gedefinieerd als “een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn (zie artikel 2 Protocol). Een incident is derhalve een zwaarder wegende gebeurtenis. Het is de afdeling Veiligheidszaken van een financiële instelling die bepaalt of een gebeurtenis als incident kwalificeert (artikel 3.1.1 Protocol). Uit de voorbeelden die genoemd worden in artikel 2 van het Protocol volgt dat het daarbij zo goed als steeds gaat om strafbare feiten.
- 4.7 De Commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in het Incidentenregister, EVR en SFH-register en het voor Consument verstrekking consequenties heeft. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door toetsing in het EVR vaststellen dat er sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de Bank maar ook de andere deelnemende financiële instellingen (financiële) diensten aan Consument kunnen weigeren. Tegen deze achtergrond is de Commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de Bank voor registratie van de persoonsgegevens. De Commissie verwijst hiervoor naar onder meer het Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, overweging 4.3, Geschillencommissie Kifid 2017-717 onder 4.2 en Geschillencommissie Kifid 2018-377.
- 4.8 De strafrechtelijke aard van de te verwerken gegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering (Sv) kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4.
- 4.9 Naar het oordeel van de Commissie staat, anders dan de Bank heeft gesteld, niet vast dat Consument de stukken zelf heeft vervalst. De Bank heeft die stelling niet nader of voldoende onderbouwd. Consument heeft gesteld dat zij geen verstand heeft van financiële zaken en erop vertrouwd heeft dat de salarisstroken en werkgeversverklaring zouden kloppen.

De Commissie merkt daarbij wel op dat Consument, zoals zij zelf ook heeft toegegeven, een grote mate van naïviteit verweten kan worden. De hoogte van het salaris dat door Consument ontvangen werd en de wijze waarop zij dat ontving, hadden naar het oordeel van de Commissie voor haar aanleiding moeten vormen voor gezonde twijfel aan de juistheid en bestendigheid ervan. Een dergelijke vorm van naïviteit is echter niet strafbaar. Dat Consument het opzet had de Bank te misleiden, is naar het oordeel van de Commissie niet komen vast te staan. De Commissie komt tot het oordeel dat niet is komen vast te staan dat de feiten en omstandigheden die aan dit dossier ten grondslag liggen een bewezenverklaring in de zin van artikel 350 Sv kunnen dragen. Zodoende is geen sprake van een Incident in de zin van het Protocol.

- 4.10 De conclusie uit het voorgaande is dat de registraties van de persoonsgegevens in het Incidentenregister, EVR en SFH-register door de Bank verwijderd dienen te worden.

5. Beslissing

De Commissie beslist dat de Bank binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd, de gegevens van Consument uit het Incidentenregister, EVR en SFH-register dient te verwijderen.

De uitspraak heeft de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.

Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen van 1 mei 2010

In de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen van 1 mei 2010 (hierna: de Gedragscode) is – voor zover van belang – het volgende opgenomen:

“2. Begripsbepaling

In deze Gedragscode wordt verstaan onder:

(...)

k. Gebeurtenissenadministratie: Verwerking van Persoonsgegevens die van belang kunnen zijn voor de veiligheid en integriteit van de Financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven.

(...)

5.5 Verwerking van Persoonsgegevens in het kader van de veiligheid en integriteit van de Financiële sector alsmede het gebruik van waarschuwingssystemen

5.5.1 Ten behoeve van de veiligheid en integriteit van de Financiële sector kunnen gegevens, waaronder Persoonsgegevens, die betrekking hebben op: (i) gebeurtenissen die gelet op het bijzondere karakter van de Financiële sector de zorg en aandacht behoeven van de Financiële instelling; (ii) (potentiële) vorderingen onder meer ten aanzien van een met de Financiële instelling gesloten overeenkomst; (iii) het niet nakomen van contractuele verplichtingen of andere (toerekenbare) tekortkomingen; of (iv) handelingen van Financiële instellingen, waaronder onderzoek als bedoeld in artikel 5.6.1 Gedragscode, worden opgenomen in een Gebeurtenissenadministratie gehouden door Veiligheidszaken of een daartoe aangewezen afdeling van de betreffende Financiële instelling. Op deze Gebeurtenissenadministratie is de Gedragscode van toepassing.”

(...)

9.5 Recht van verzet

9.5.1 De betrokkene kan bij de verantwoordelijke te allen tijde verzet aantekenen in verband met zijn bijzondere persoonlijke omstandigheden.

9.5.2 De verantwoordelijke beoordeelt binnen vier weken na ontvangst van het verzet of het verzet gerechtvaardigd is. Indien het verzet gerechtvaardigd is beëindigt hij terstond de verwerking.

Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem financiële instellingen

23 oktober 2013

In het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem financiële instellingen 23 oktober 2013 (hierna: het Protocol) is, voor zover relevant, bepaald:

“2. Begripsbepalingen

In dit Protocol wordt verstaan onder:

- Incident:* een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.
- Extern verwijzingsregister (EVR):* de deelverzameling van het Incidentenregister van de betreffende Deelnemers, welke uitsluitend Verwijzingsgegevens bevat met betrekking tot (rechts)personen en welke bestemd is voor gebruik door (de Organisaties van) alle Deelnemers;

(...)

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (...)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (...)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

“Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.”

(...)

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

- a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormen, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.*
- b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.*
- c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister. (...)"*